

1949.

Z Nov. Hříše.

(Na květnou neděli.)

Král ne-be ze-mě na o - slí-čku ti - še k Je-ru - za - lé - mu
 kdež to vel-ká ří - še, vyšli na ce - stu s vel - kou ra - do - stí
 i po - cti - vo - stí.

Král nebe země na oslíčku tiše
 k Jeruzalému, kdežto velká říše,
 vyšli na cestu s velkou radostí
 i poctivostí.

Slavně vítali jako krále svého,
 sladkým zpíváním velebíce jeho,
 šaty své kladli před něho v cestu,
 když jel Pán k městu.

Těž jiný zástup palmy metali,
 na svá kolena před králem klekali:
 Blahoslavený, kterýž jede k bráně
 ve jmenu Páně.

Takový jest ten, jemuž trůnové
 a jsou poslušni mnozí národové,
 předběhli v cestu, chtějí poznati Pána,
 cnost jest jim dána.

A malé dítky divně jsou volaly
 a v chrámě Páně jsou oznamovaly
 Tento jest jistě, kterýž jede nyní
 lidu k spasení.

Nechtěj se báti, ó dcero Sionská,
 nic nepřemůže zlá chytrost satanská,
 král k Tobě jede sedě na oslici,
 písmo to svědčí.